

Bediüzzaman; Bahar mevsimi gafletine dikkat!

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Birden ruhuma gelmiş bir endişeyi beyan ediyorum.

Ehl-i dalâlet, Risâle-i Nur'un elmas kılıçlarına mukabele edemedikleri için, şakirtleri içinde, derd-i maişet cihetinden ve bahar mevsimi gafletinden istifade ederek, meşrepler veya hissiyatları muhalefetinden zayıf damarları bulup, şakirtleri içindeki tesanüdü sarsmak istediklerini hissettim ve anladım. Sakın, çok dikkat ediniz, içinize bir mübâyenet düşmesin. İnsan hatadan hâlî olamaz; fakat tevbe kapısı açıktır.

Nefis ve şeytan, sizi, kardeşinize karşı itiraza ve haklı olarak tenkide sevk ettiği vakit, deyiniz ki: "Biz, değil böyle cüz'î hukukumuzu, belki hayatımızı ve haysiyetimizi ve dünyevî saadetimizi Risâle-i Nur'un en kuvvetli rabatası olan tesanüde feda etmeye mükellefiz. O bize kazandırdığı netice itibarıyla dünyaya, enaniyete ait her şeyi feda etmek vazifemizdir" deyip nefsinizi susturunuz. Medâr-ı nizâ bir mesele varsa meşveret ediniz. Çok sıkı tutmayınız; herkes bir meşrepte olmaz. Müsamahayla birbirine bakmak şimdi elzemdir.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederiz.

Kastamonu Lâhikası, s. 181, (yeni tanzim, s. 336)

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Şuhur-u muharremeden sonra, hususan bahara yakın, hayat-ı dünyeviye gafleti bir derece fütur vermekle beraber, bazı sarsıntılar ve hastalıklar ve askerliğe gitmek cihetinde Risâle-i Nur'un hizmetine bir derece zaaf gelmiş diye endişe ediyordum. Cenâb-ı Hakk'a şükür ki, mektuplarınız ve Âtîf Hasan'ın gelmesiyle o endişe zâil oldu.

Kastamonu Lahikası, s. 93, (yeni tanzim, s. 173)

Aziz, sıddık, müteyakkız, samimi, müttehid, mübarek kardeşlerim,

Ben de sizi tebrik ediyorum ki, şeytan-ı cinnî ve insânın desiselerini akim bıraktınız. Cenâb-ı Hak sizi bu hizmet-i Nuriye'de daima muvaffak eylesin, âmin. Ve sizden ebeden râzı olsun, âmin...

Kardeşlerim, sizde vuku bulan küçücük kusurları çok i'zâm etmeyiniz. Yalnız ben değil, belki zannediyorum ki, hakikate muttali olan herkes tasdik eder ki, Isparta ve havalisindeki Risâle-i Nur şakirtlerinde fevkalâde bir sadakat ve sebat ve uhuvvet ve ihlas ve kahramanlık var ki, bu acip zamanda binler esbab-ı fesat ve ifsat içinde vahdetlerini ve ittifaklarını ve hizmette ciddiyetlerini muhafaza ediyorlar.

Bu kadar fırtınalı hadiseler içinde Risâle-i Nur'u muattal bırakmadınız, söndürmediniz; belki öyle parlattınız ki, bizi de ışıklandırıp gayrete getirdiniz. Ve bilhassa bahar mevsiminde, umumî gaflette ve derd-i maişetin verdiği dehşetli belâ içinde böyle kemal-i şevk ve gayretle Risâle-i Nur'a çalışmak, hakikaten bir inayet-i İlâhiyedir....

Kastamonu Lâhikası, s. 188-189